

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/64/2012
Identifikačné číslo spisu:	5010200514
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5010200514.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., zastúpený JUDr. Magdou Poliačikovou, advokátska, s.r.o. so sídlom v Žiline, Národná 17, proti žalovanému: Obvodný lesný úrad v Žiline (predtým Krajský lesný úrad), A. Kmeť'a 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. j.: 2010/00447/CHO zo dňa 19. mája 2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. januára 2012, č. k. 21 S/67/2010-58, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/67/2010-58 zo dňa 18. januára 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného (Krajského lesného úradu) č. j.: 2010/00447/CHO zo dňa 19. mája 2010, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Liptovskom Mikuláši č. OLÚ 10/00047-4 RJ zo dňa 4. marca 2010. Obvodný lesný úrad v Liptovskom Mikuláši ako prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa § 63 ods.2 zákona o lesoch, ktorého sa dopustil tým, že neoprávnene používal lesné pozemky (lesný majetok) vo vlastníctve SR- Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok na parc. C/KN č. 1104/5 v k.ú. J. a nesplnil opatrenie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva uložené v bode III. výrokovej časti rozhodnutia č. OLÚ 08/00368-8Rj, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2008, v ktorom správny orgán podľa § 65 ods.3 zákona o lesoch v rozhodnutí o uložení pokuty nariadil žalobcovi odstrániť z parc. C/KN č. 1104/5 tri objekty (chatky), štyri obytné privesy a jednu skriňovú Aviu a následne zabezpečiť v jednotke priestorového rozdelenia lesa (JPRL) 905b na LHC Demänová (LC Demänová) v spolupráci s obhospodarovateľom lesa - Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok zalesnenie vzniknutých plôch stanovištne vhodnými drevinami v lehote do 30. júna 2009. Nesplnením opatrenia orgánu štátnej správy lesného hospodárstva a neodstránením objektov

z lesných pozemkov žalobca porušil § 31 ods. 2 zákona o lesoch, za čo sa mu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch ukladá pokuta vo výške 2.000,-Eur a zaplatiť trovy vzniknuté v správnom konaní vo výške 16,-Eur.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na znenie ustanovenia § 244 ods. 1, 2, § 247 ods. 1 a 2, § 249 ods. 2 a § 245 ods. 2 O.s.p., § 63 ods. 2, ods. 4 a ods. 5 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že z administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že Obvodný lesný úrad Liptovský Mikuláš rozhodnutím č. OLÚ 08/00368-8RJ zo dňa 3. októbra 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2008, uložil žalobcovi pokutu vo výške 10.000,- Sk a mu nariadil vykonať opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania, za ktoré mu bola uložená pokuta, a to odstránením troch objektov (unimobuniiek), štyroch obytných privesov a jednej skriňovej Avie a následne zabezpečiť v JPRL - 905b v spolupráci s obhospodarovateľom lesa (Lesy SR, š.p., OZ Liptovský Hrádok) zalesnenie vzniknutých plôch stanovištne vhodnými drevinami podľa predpisu lesného hospodárskeho plánu na LHC Demänová s platnosťou na roky 2008-2017 v lehote do 30. júna 2009.

Žalobca uloženú pokutu zaplatil dňa 30. októbra 2008. Dňa 3. februára 2010 v lokalite Hrachovište v k. ú. J. na parc. č. C/KN 1104/5 v JPRL - 905b bola správnym orgánom vykonaná terénna kontrola splnenia opatrenia uloženého v rozhodnutí č. OLÚ 08/00368-8RJ. Na dotknutej parcele sa nachádzali tie isté tri objekty (chatky), dva obytné privesy a jedna skriňová Avia. Na západnej časti porastu boli naďalej umiestnené zábrany a zákazy na zamedzenie vstupu neoprávneným osobám. Dotknuté lesné pozemky zostali k uvedenému termínu nezalesnené. Listom č. OLÚ 10/00047-2RJ zo dňa 8. februára 2010 začal správny orgán konanie vo veci nesplnenia nariadenia uloženého v bode III. výrokovej časti rozhodnutia č. OLÚ 08/00368-8RJ, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2008 a vo veci spáchania priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch. Výsledkom správneho konania bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. OLÚ 10/00047-4RJ zo dňa 4. marca 2010, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch, ktorého sa dopustil tým, že neoprávnene používa lesné pozemky (lesný majetok vo vlastníctve SR - Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok) na parc. č. C/KN 1104/5 k. ú. J. a nesplnil opatrenia orgánu štátnej správy lesného hospodárstva uložené v bode III. vo výrokovej časti rozhodnutia č. OLÚ 08/00368-8RJ, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2008, o ktorom správny orgán podľa § 65 ods. 3 zákona o lesoch rozhodnutie o uložení pokuty nariadil žalobcovi odstrániť z parcely C/KN Č. 1104/5 objekty (chatky), štyri obytné privesy a jednu skriňovú Aviu a následne zabezpečiť JPRL - 905b na LHC Demänová (LC Demänová) v spolupráci s obhospodarovateľom lesa (Lesy SR, š.p., Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok) zalesnenie vzniknutých plôch stanovištne vhodnými drevinami v lehote do 30. júna 2009. Nesplnením opatrení orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a neodstránením objektu z lesných pozemkov žalobca naďalej porušuje § 31 ods. 2 zákona o lesoch, za čo mu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a podľa § 63 ods. 5 zákona o lesoch bola uložená pokuta vo výške 2.000,- Eur. V odôvodnení prvostupňový správny orgán poukázal na rozhodnutie č. OLÚ 08/00368-8RJ zo dňa 3. októbra 2008, vzhľadom na to, že žalobca naďalej neoprávnene používa lesné pozemky, vedome nerešpektuje opatrenie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva a stanovisko č. 473/152/2009 organizácie Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok zo dňa 14. júla 2009 udelil mu prvostupňový správny orgán ďalšiu pokutu podľa § 65 ods. 4 zákona o lesoch. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že kto opakovane poruší počas troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty povinnosť, za ktorú mu bola pokuta už uložená alebo nevykoná opatrenia podľa ods. 3 uloží sa ďalšia pokuta až do dvojnásobku hornej hranice pokuty. V rozhodnutí správny orgán poukázal na tú skutočnosť, že žalobca už jednoznačne vie, že umiestnené a prevádzkované objekty sú na lesných pozemkoch vo vlastníctve a obhospodarovania organizácie SR - Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok a neprejavil žiadnu ochotu ich odstrániť a uviesť pozemky zalesnením do pôvodného stavu.

Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca dňa 13. marca 2010 odvolanie. V odvolaní uviedol, že základným predpokladom, aby určité konanie mohlo byť priestupkom, je zavinenie, pričom postačuje zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanovuje, že je potrebné úmyselné zavinenie. Žalobca konal dobromyseľne tak, že nevedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ani vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť nemal a ani nemohol. Sporné parcely kúpil s vedomím, že siahajú až po hraničné kamene, o čom bol obidvoma predávajúcimi ubezpečený. Následne na týchto nehnuteľnostiach postavil tri nehnuteľnosti - rekreačné chatky. Tieto užíval slobodne, nerušene a dobromyseľne ako vlastník s vedomím, že sú postavené na pozemkoch v jeho vlastníctve, ktoré kúpil kúpnyimi zmluvami. Z uvedeného je zrejmé, že nie je sporný základný predpoklad - zavinené konanie, nakoľko uvedenú situáciu žalobca nezavinil. Odvolanie podal aj proti časti rozhodnutia, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 2.000,- €, a to z toho dôvodu, že v zmysle § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní. Vzhľadom na uvedené považuje sankciu vo výške 2.000,- € za neodôvodnenú a neprimerane vysokú.

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č.j. 2010/00447/CHO zo dňa 19. mája 2010 rozhodol tak, že prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Liptovskom Mikuláši potvrdil. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán neriešil otázku postavenia objektov na dotknutom lesnom pozemku, ale otázku nesplnenia uloženia opatrenia v stanovenom termíne za neoprávnené používanie lesných pozemkov aj po tomto termíne. Preto žalovaný v tejto súvislosti považuje odvolanie žalobcu v časti, v ktorej namieta dobromyseľnosť užívania postavených objektov a domnieku, že predmetné objekty postavil s vedomím, že ich stavia na vlastných nehnuteľnostiach za nedôvodné. Žalobca už na základe právoplatného rozhodnutia OLÚ v Liptovskom Mikuláši vedel, že tieto postavil na lesných pozemkoch vo vlastníctve SR a svoj omyl aj osobne priznal v liste doručenom OLÚ v Liptovskom Mikuláši dňa 6. júla 2009. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o neodôvodnenosti a neprimeranosti výšky uloženej sankcie žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán odôvodnil výšku uloženej pokuty a žalovaný sa s takto stanovenou výškou pokuty plne stotožňuje. Žalobca nerešpektoval skutkový stav, ochotu napraviť vzniknutý protiprávny stav považuje žalovaný v právnom štáte za spoločensky neprijateľné. OLÚ v Liptovskom Mikuláši uloženie pokuty v dolnej tretine možného rozpätia pre stanovenie výšky sankcie zohľadnil skutočnosť, že žalobca je dôchodca, ktorého príjmom je len starobný dôchodok.

Podľa § 63 ods. 2 zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí aj ten, kto neoprávnené používa alebo poškodzuje lesný majetok, neplní iné povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo uložené na jeho základe alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a lesníckej ochrannárskej služby.

Podľa § 63 ods. 5 zák. č. 326/2005 Z.z. za priestupok podľa odseku 1 písm. m) až q) a odseku 2 možno uložiť pokutu do 100.000,- Sk.

Podľa § 65 ods. 4 zák. č. 326/2005 Z.z. tomu, kto opakovane poruší počas troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty povinnosť, za ktorú mu bola pokuta už uložená, alebo nevykoná opatrenia podľa odseku 3, sa uloží ďalšia pokuta až do dvojnásobku hornej hranice pokuty podľa § 63 a 64.

Žalobca v žalobe namietal, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj z dôvodu uvedeného v § 250j ods. 3 O.s.p., nakoľko rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je potrebné uviesť, že správne orgány vec správne právne posúdili. Je nesporné, že žalobca spáchal priestupok na úseku lesného hospodárstva, ktorého skutková podstata je stanovená v § 63 ods. 2 zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch. Žalobca neoprávnene používal lesné pozemky vo vlastníctve SR - Lesy SR, š.p. Banská Bystrica a nesplnil opatrenie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva uložené v rozhodnutí č. OLÚ 08/00368-8RJ, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2008. Poukázal na § 65 ods. 3 zákona o lesoch.

Ako nedôvodnú hodnotí súd námietku žalobcu týkajúcu sa výšky pokuty. Podľa § 65 ods. 4 zák. č. 326/2005 Z.z. tomu, kto opakovane poruší počas troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty povinnosť, za ktorú mu bola pokuta už uložená, alebo nevykoná opatrenia podľa odseku 3, sa uloží ďalšia pokuta až do dvojnásobku hornej hranice pokuty podľa § 63 a 64.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Ak je správne uváženie v súlade s pravidlami logického uvažovania, ak podmienky takej úvahy boli zistené riadnym procesným postupom, potom súd nemôže z tých istých skutočností vyvodzovať iné alebo aj opačné závery, lebo by tým zasiahol do voľnej úvahy správneho orgánu. Rozsah a výška uloženej pokuty závisela od voľnej úvahy správneho orgánu, avšak po rešpektovaní hľadísk stanovených zákonom. Súd na základe obsahu spisu nemohol dospieť k záveru, že žalovaný ustálením výšky pokuty ako výsledku voľnej úvahy prekročil medze správneho uváženia.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiacie o ukrátení práv žalobcu tým, že bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom a ostatnými právnymi predpismi, vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje predpísané náležitosti (§ 46 Správneho poriadku).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že postup žalovaného, v danom prípade, ako aj napadnuté rozhodnutie sú v súlade so zákonom. Žalobu preto podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote žalobca podal odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe vyhovel, prípadne, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., v zmysle § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Zopakoval v plnom rozsahu tvrdenia zo žaloby ako i z odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu.

Podľa jeho názoru krajský súd vydal napadnutý rozsudok založený na skutočnosti, že žalobca neoprávnene používa lesné pozemky vo vlastníctve Lesy - SR.

Poukázal na skutočnosť, že základným predpokladom, aby určité konanie mohlo byť priestupkom, je zavinenie, pričom postačuje zavinenie z nebanlivosti, ak zákon výslovne neustanovuje, že je potrebné úmyselné zavinenie. Žalobca konal dobromyseľne tak, že nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ani vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť nemal a ani nemohol. Sporné parcely kúpil s vedomím, že siahajú až po hraničné kamene, o čom bol obidvoma predávajúcimi ubezpečený. Na týchto pozemkoch KN parc. č. 1156 a KN parc. č. 1151 postavil tri nehnuteľnosti - rekreačné chatky. Tieto užíval slobodne, nerušene a dobromyseľne ako

vlastník s vedomím, že sú postavené na pozemkoch v jeho vlastníctve, ktoré kúpil kúpnymi zmluvami. Z horeuvedeného je zrejmé, že žalobca nevedel a ani nemohol a to vzhľadom na okolnosti a jeho osobné pomery nemal a nemohol, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, a teda chýba základný predpoklad, aby konanie žalobcu mohlo byť kvalifikované ako priestupok. Z uvedeného je zrejmé, že nie je sporný základný predpoklad - zavinené konanie, nakoľko uvedenú situáciu žalobca nezavinil. Správny orgán ani súd nebrali do úvahy pri stanovení výšky pokuty osobu páchatela, mieru zavinenia a okolnosti, za ktorých bol spáchaný priestupok.

V súvislosti s odôvodnením rozsudku poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR a na ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p..

Ďalej uviedol, že nosnou časťou odôvodnenia rozsudku musí byť úvaha súdu, na základe ktorej vyslovil konečné rozhodnutie vo veci, zahŕňajúca vysvetlenie, ako dospel k jednotlivým hodnotiacim záverom, prečo konkrétne dôkazy považoval za presvedčivé, iné za menej presvedčivé, ktoré považoval za nevierohodné a podobne. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok odňatie možnosti účastníkov konať pred súdom, najmä s prihliadnutím na § 205 ods. 2 a 3 O.s.p. (pri nedostatočnom odôvodnení nemá možnosť účastník zákonným spôsobom odôvodniť svoje prípadné odvolanie). Odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá zákonným požiadavkám vyššie uvedeným, je neurčité, nepresvedčivé, absentuje vyhodnotenie žalobcom tvrdených a preukázaných rozhodujúcich skutočností. Súd v napadnutom rozsudku neodôvodnil, prečo nebral do úvahy žalobcom tvrdené a preukázané skutočnosti, pričom fakticky odôvodnenie napadnutého rozsudku má dva odseky na strane 5.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <., a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. apríla 2013 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa pri rozhodovaní riadil vyššie citovanými ustanoveniami zákona.

Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí aj ten, kto neoprávnene používa alebo poškodzuje lesný majetok, neplní iné povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo uložené na jeho základe alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a lesníckej ochrany služby.

Podľa § 63 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch za priestupok podľa ods. 1 písm. m) až q) a odseku 2 možno uložiť pokutu až do 100 000,-Sk.

Podľa § 65 ods. 4 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch tomu, kto opakovane poruší počas troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty povinnosť, za ktorú mu bola pokuta už uložená, alebo nevykoná opatrenia podľa odseku 3, sa uloží ďalšia pokuta až do dvojnásobku hornej hranice podľa § 63 a 64.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány - Obvodný aj Krajský lesný úrad - správne aplikovali ustanovenia zákona o lesoch na vzniknutú situáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočne správne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Obvodný lesný úrad v Liptovskom Mikuláši rozhodnutím zo dňa 4. marca 2010 č. OLÚ 10/00047-4 RJ uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch, ktorého sa dopustil tým, že neoprávnene užíval lesné pozemky (lesný majetok) vo vlastníctve SR-Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok na parc. C/KN č. 1104/5 v k.ú. J. a nesplnil opatrenie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva uložené v bode III. výrokovej časti rozhodnutia č. OLÚ 08/00368-RJ, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2008, v ktorom správny orgán podľa § 65 ods. 3 zákona o lesoch v rozhodnutí o uložení pokuty nariadil žalobcovi odstrániť z parc. C/KN č. 1104/5 tri objekty (chatky), štyri obytné privesy a jednu skriňovú Aviu a následne zabezpečiť v jednotke priestorového rozdelenia lesa (JPRL) 905b na LHC Demänová (LC Demänová) v spolupráci s obhospodarovateľom lesa - Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, OZ Liptovský Hrádok zalesnenie

vzniknutých plôch stanovištné vhodnými drevinami do 30. septembra 2009. Nesplnením opatrenia orgánu štátnej správy lesného hospodárstva a neodstránením objektov z lesných pozemkov žalobca porušil § 31 ods. 2 zákona o lesoch, za čo mu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a podľa § 63 ods. 5 zákona o lesoch uložil pokutu vo výške 200,-Eur.

Žalobca neoprávnene používal lesné pozemky vo vlastníctve SR-Lesy SR, š.p. Banská Bystrica a nesplnil opatrenie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva uložené v rozhodnutí č. OLÚ 08/00368-8RJ. Výška uloženej pokuty bola výsledkom voľnej úvahy správneho orgánu a je v súlade so zákonom o lesoch.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nemohli spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Tieto námietky považuje odvolací súd za právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci. Krajský súd vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Inými slovami povedané, úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo zistiť, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým krajský súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy (m.m. II. ÚS 127/07).

Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad II. ÚS 127/07, I. ÚS 110/02) o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. V predmetnej právnej veci aplikácia a výklad príslušných ustanovení zákona o lesoch nie je popretím ich zmyslu. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu je riadne odôvodnený, nie je arbitrárny a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy. Úvaha krajského súdu, ktorá vychádza z konkrétnych faktov, je logická, a preto aj legitímna a žiadne znaky arbitrárnosti nevykazuje.

Skutočnosť, že sa sťažovateľ s názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napríklad II. ÚS 87/07-10). Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína, a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s tým v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je potrebné posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad aj so zreteľom na charakter konania (správne súdnictvo), v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané (Ruiz Torija proti Španielsku zo dňa 9. decembra 1994).

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline riadne odôvodnený, podrobne odpovedal na všetky pre vec dôležité argumenty žalobcu, jeho odôvodnenie je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a preto podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva žalobcu na prístup k súdu, nebola mu ani odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.